

Álmokra és kihívásokra épül az életem

Vas Judit – Gigi – a jászberényi Lehel Vezér Gimnáziumból indult, és mára már láthattuk a Nemzeti, a Csokonai – és számos neves fesztivál – színpadán. Játshatott együtt többek között Udvaros Dorottyával, Nagy-Kálózy Eszterrel és Bodrogi Gyulával. Tanulmányairól, élményeiről és a színház világáról kérdeztük őt.

Hogy jutottál arra az elhatározásra, hogy színész leszel?

Már egészen fiatalon tudtam, hogy színésznő szeretnék lenni. Édesanyám pedagógus, és sokszor szervezett a diákoknak színházlátogatást Budapestre. Én is mindig velük utaztam és elvárásoltak az előadások. Szerencsés vagyok, hogy a Lehel Vezér Gimnáziumban nyolc évig Fekete-Szabó Anikó volt az osztályfőnököm, aki drámapedagógus is. Azon kívül, hogy egy csodás színjátszó csapatot vezetett, aminek a tagja lehettem, sokat segített abban is, hogy az iskola történetében én érettségiztem először drámából. Később hétvégeken feljártam Budapestre, a Goór Nagy Mária Tinitanodába, illetve már a felvételire készülve a Színház- és Filmművészeti Egyetem előkészítő foglalkozásaira. Ezekon kívül minden héten külön énekórákra jártam, illetve Jászfényszarura Kovács Andrásné Rozika nénihez, akinek szintén nagy köszönettel tartozom.

A Kaposvári Egyetem Művészeti karán tanulsz színművész szakon. Milyen kihívásokkal találtad szembe magad?

Életem legboldogabb nyara volt, mikor leérettségiztem és felvételt nyertem a Kaposvári Egyetemre, Vidnyánszky Attila osztályába. Aztán persze sok nehézség akadt a boldogság mellett. Az első két év különösen nehéz volt. Nagyon sokat dolgoztunk, és Kaposvárról hosszú az út Jászberényig, így ritkán tudtam hazajönni, hogy a családommal és a barátaimmal legyek. Kézilabdás múltam miatt számomra nagyon fontos a jó társaság, és az igazi csapat. Egy színművész osztályban, ahol 15-en vagyunk, ezt nem volt egyszerű kialakítani, pedig éjjel nappal össze voltunk zárva. Az első időszak arról szólt, hogy megismerjük önmagunkat, szembesüljünk hibáinkkal, és azokat elemezzük. Igyekszünk a lelkünket és a testünket is

fejleszteni, ez elég magányos folyamat. Ehhez hozzá tartozik, hogy komoly fizikai tréningek is vannak: tánc, mozgás, vívás, sőt még lovagolni is tanultunk. Aztán a kaposvári bezártság után hamar kinyílt a világ. Sokat utaztunk, dolgoztunk a Csokonai Színházban Debrecenben, majd másodév végétől a Nemzeti Színházban. Elsőben tíz napot Moszkvában is töltöttünk, a MHAT-ban, ami az egyik legjelentősebb orosz iskola.

Minek örültél legjobban mióta a színjátszás útjára léptél?

Legbüszkébb a Psyché című előadásunkra vagyok, amit két éve nyáron mutattunk be Gyulán, majd őstől bekerült a Nemzeti Színház előadásai közé. Weöres Sándor csodálatos kötete és Bódy Gábor filmje alapján készült. Weöres Sándor létrehozta Lónyay Erzsébet karakterét, megírta naplójeljegyzéseit, verseit, tele drámával, szerelemmel, szenvedéllyel. Ez az anyag rendkívül nagy szabadságot adott nekünk. Mi írtunk dalokat hozzá, zenét kerestünk. Rengeteg jelenetet mutattunk be a próbákon, mi találtuk ki, építettük a díszletet, a kellékeket és a jelmezeket is mi válogattuk. Ezeket végül Vidnyánszky tanár úr rendezte, hogy egy nagy előadássá álljon össze. Különlegessége, hogy az osztályból minden lány Psyché, így még színesebben tudjuk megmutatni ezt az amúgy is titokzatos nőt. Igazi műhelymunka volt, örök élmény. Nagy öröm az is, hogy fesztiválokra kapunk meghívást. Tavalay Kapolcson, Esztergomban és az Ördögkatlan fesztiválon is játszottuk. De már Moszkvába és a Szebeni Fesztiválra is meghívtak minket.

Milyennek látod egy színművésznek tanuló fiatal szemszögéből a magyarországi lehetőségeket?

Igazából én soha nem gondoltam, hogy külföldön szeretnék dolgozni. Magyarország csodálatos, és a magyar színház szintén. Budapesten és számos vidéki városban kiemelkedő előadásokat láthatnak a nézők. Engem a magyar filmek is lenyűgöznek, kedvenceim például a Bizalom, a Szindbád és az Egy erkölcsös éjszaka. De a régi nagyok mellett örülök, hogy egyre sikeresebb filmek születnek ma is. Remélem lesz alkalmam a színház mellett forgatni. Mindenképp szeretném megtalálni azt a színházat és társulatot, ahol számítanak rám és biztos helyem lesz.

Mit adott neked a színház világa? Mivel lettél gazdagabb mióta elindultál Jászberényből?

Kislányként csodáltam a nagy színészeket, akiket szomorú, de sok fiatal ma már fel sem ismerne. Sajnos nagyobb figyelmet kapnak a tévéműsorokban megjelenő civilek, celebek. Tényleg bosszantó! Azért a legtöbben felismerik például Süsü hangját. Én pedig ott ülhetek Bodrogi Gyuszi bácsi mellett, együtt próbálok, játszom vele és még évek után is ráeszmélek, hogy ez tényleg megtörténik?! Ülök a színház büféjében, ebédelek és bejön Töröcsik Mari. Hát egyszerűen nem tud az ember tovább enni, csak néz és ámul. Megható kikkel dolgozhattam együtt: Béres Ilona, Udvaros Dorottya, Nagy-Kálózy Eszter, Bánsági Ildikó, Szűcs Nelli, Mécs Károly, Horváth Lajos Ottó, Berecz András és még sorolhatnám. Aztán a kezdeti zavar után rájöttem, hogy szívesen segítenek, tanácsot adnak, elmesélik a tapasztalataikat. Nagyon sokat tanultam tőlük. Az egyik legmeghatározóbb találkozásom Szabó István filmrendezővel volt, akivel volt szerencsém három hétig együtt dolgozni egy Csehov kurzuson. Ezekről az élményeimről óráig tudnék mesélni.

Hogy állsz az álmokkal, mit szeretnél mindenképp valóra váltani?

Nyilván vannak szerepálmaim, de szeretem őket magamnak megtartani. A filmzés nagyon érdekel, illetve a színházi világban vannak rendezők, akikre kíváncsi vagyok. Szívesen megismerném a gondolataikat. Azt tudom, hogy szeretnék gyerekekkel foglalkozni. Segíteni őket, ha bennük van a vágy, megtalálják a színházhoz vezető utat. Idén diplomázom, de azt tudom, hogy még nagyon sokat kell tanulnom, fejlődnöm és soha nem szabad megelégednem. Ebből is következik, hogy folyamatos álmokra és kihívásokra épül az életem.

Hol láthatunk téged legközelebb?

Jelenleg a Nemzeti Színházban játszom több darabban: János vitéz, Fehér felhő-Fekete ég, Szindbád, Csehov-6, Miniszter felesége, Cyrano, Psyché. A legfrissebb munkám a Csíksomlyói passió, amit Vidnyánszky Attila rendezett. Ez egy, a Nemzeti Táncgyüttessel közös produkció. Csodálatos élmény volt a próba és minden előadás is. Szívből ajánlom mindenkinek!